

[Aksel Larsen.]

af, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil maaske være saa elskværdig at give Oplysning om det, næste Gang han faar Ordet.

Det første Punkt i Forslaget ser jeg ikke nogen Grund til at opholde mig længe ved. Det er naturligvis noget, vi i allerhøjeste Grad er Tilhængere af, og det er noget, vi kan stemme for, men det er ikke mig bekendt, at det er der Kritikken i særlig Grad er sat ind, fordi det der har kunnet konstateres, at det kun drejer sig om visse begrænsede Summer, og det er ikke i de direkte Udgifter til Rigsdagens Virksomhed, at man finder Baggrund for Mistanken over for Rigsdagsmænd om Bengnaveri. De forskellige Partiers Ordførere udtaler, at der her sikkert ikke er store Muligheder for Besparelser, og man henviser til, at største Parten af Udgifterne stammer fra Rigsdagsmændenes Honorar eller Vederlag, som det vist hedder, og man tilføjer, at dette kan ikke godt være mindre, det skal ikke være saadan, at kun Velhavere har Raad til at være Rigsdagsmænd. Fuldkommen indforstaaet! Vi skal ikke have de Tilstande, at kun Folk, som ejer personlig Formue eller har store indtægtgivende Erhverv eller Bierhverv, har Raad til at være Rigsdagsmænd, til at være Folkets Repræsentanter, det vilde nemlig praktisk talt fuldstændig udelukke Arbejdere og Smaakaarsfolk fra at sende virkelig egnede Repræsentanter ind. Altsaa, i de Synspunkter opstaar der ingen Uoverensstemmelse, men det er heller ikke der, Tampen brænder. Det er derfor i Punkt 2, at Forslaget er af ganske særlig Interesse.

Punkt 2 henstiller til Præsidiets at lade udarbejde en Oversigt over de lønnede Hverv og Kommissioner, som Rigsdagens Medlemmer er valgt eller udpeget til som Følge af deres Stilling som Medlem af Rigsdagen. Der staar ikke ordret, at det er offentlige Hverv og Kommissioner, men jeg tror, det er Meningen, at det kun skal være offentlige Hverv og Kommissioner, og hvis denne min Opfattelse er rigtig, kritiserer jeg Forslaget og siger: Saa er det mangelfuldt, og saa bevises derigennem, at Forslaget kun er tænkt som en Lynafleder. Rigsdagsmændene har nemlig mange lønnede Bierhverv, som de har faaet som Følge af, at de er Medlemmer af Rigsdagen, men som ikke er offentlige Erhverv, og det er derfra største Parten af Rigsdagsmændenes Biindtægter stammer, det er da ogsaa det, man maa forstaa ved, hvad der kaldes „Rigsdagsmændenes Ben“.

Man faar et Fingerpeg i den Retning, naar Taler efter Taler understreger, at der tjenes intet paa Udvalgsarbejdet. Jeg ved ikke, hvilke Kredse der beskylder Rigsdagsmænd for at tjene paa det almindelige Udvalgsarbejde. (Stemmer: Masser!). Jeg siger: Jeg ved det ikke, fordi jeg kun en eneste Gang har mødt denne Beskyldning, som jeg naturligvis med det samme slog ned. Jeg tror ikke, det er derfra, Uroen i Befolkningen stammer, men jeg siger, man faar en daarlig Smag i Munden, naar Ordfører efter Ordfører staar op og slaar fast, at der tjenes intet paa Udvalgsarbejdet. Det er ikke det, det drejer sig om at faa oplyst, det, det drejer sig om at faa oplyst, er, hvad tjenes der paa?

Ligesaadant, naar man siger, at der er intet at skjule. Hvorfor er Forslaget saaledes formuleret? Hvorfor siger man ikke, at der skal laves en nøjagtig Statistik over Rigsdagsmændenes samtlige Indtægter, hvorfra de flyder, og hvor store de er? Det vilde have Interesse, og deraf vilde man kunne maale, i hvor høj Grad der er Korruption og Bengnaveri i Statsstyret.

Det er nemlig saadan, at ikke alene er der en Række Rigsdagsmænd, som faar vellønnede Bierhverv i halvtöffentlige Selskaber som Følge af, at de er Rigsdagsmænd, de bliver sat ind som Statens Repræsentanter, og jeg tror ikke, nogen kan føre Bevis for, at den Slags er rigtigt eller bør godkendes; men det er ogsaa en almindelig brugt Trafik at søge at faa indflydelsesrige og notable Personligheder til at gaa ind i Bestyrelser for Erhvervssammenslutninger, hvor man giver saadanne Bestyrelsesmedlemmer gode Lønninger i den ikke urigtige Beregning, at de vil bruge deres Indflydelse politisk set „paa rette Maade“. Det er derfor ikke muligt her at trække nogen Grænse og sige: Dette er Bengnaveri, og dette er Korruption, Grænsen er udflydende, fordi det er Grænsetilfælde.

Alle disse Spørgsmaal forbeholder jeg mig imidlertid at komme udførligt ind paa, naar det forundes mig at forelægge det Lovforslag, jeg har indbragt her i Tinget om Forbud mod Bengnaveri. Det er tre Uger siden, vi anmeldte det; i Fredags fik jeg Meddelelse om, at der kunde blive Lejlighed til at forelægge det, men jeg maatte tage Anstand, fordi Københavns Politis, som tidligere meddelt, efter Justitsministerens Ordre har brækket mit Skrivebord op og stjaalet det Materiale, jeg havde, for at forebygge min Forelæggelsestale.

Jeg har endnu ikke faaet Materialet